R 4773 (page 69)

ஆத்துமாவின் சாகாமை

IMMORTALITY OF THE SOUL

திரு.எடிசன் அவர்கள் மின்சாரத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆராய்ச்சியில், மனோதத்துவம் மற்றும் ஆன்மீகத்தை கவனிப்பதற்கு காலம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிக்கையில் ஆத்துமாவின் சாகாமையைக் குறித்து ஒரு கட்டுரையில் விவாதித்திருந்தார். அவரது கட்டுரையில் தத்துவ ஞான வல்லமை மற்றும் விவேகமுள்ள விவாதத்தை கொண்டு வந்திருந்தார். மூளையானது ஒரு கொள்கையின் மேல் இன்னொரு கொள்கையையும், ஒரு கோட்பாட்டின்மேல் இன்னொரு கோட்பாட்டையும், ஒரு உண்மையின் மேல் இன்னொரு உண்மையையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக பார்ப்பதற்கு திறமை பெற்றிருக்கிறது. திரு.எடிசன் அவர்கள் ஆத்துமாவின் சாகாமையை மறுக்கிறார். இயற்கையானது இப்படிப்பட்ட முடிவு எடுப்பதற்கு எந்த உண்மைகளையும் கொடுப்பதாக அவர் காணவில்லை என்று அவர் அறிவிக்கிறார். அவரது விவேகமான விவாதத்திற்காக நாம், தெளிவான ஆதாரம் தேவை என்று அவர் குறிப்பிட்டதை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம். மானிட சாகாமையை நாம் யூகிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் நாம் மரிக்கும் இனமாக இருக்கிறோம் என்பதே திரு.எடிசன் அவர்களின் நிலைப்பாடாக இருக்கிறது. எதிர் வகையான நிரூபணங்களை அவர் தேடியிருக்க வேண்டும் என்று நாம் யூகிக்கிறோம். அதாவது மனிதன் அழியக்கூடியவனாக யூகிக்கப்படுகிறான். இதற்கு மாறான கருத்து இருக்குமானால் அதற்கு, சாகாமைக்கு ரூபகாரம் கொடுக்க வேண்டும். திரு.எடிசன் அவர்களின் குறிப்பை கீழே கொடுக்கிறோம்.

“ஒரு மனிதனின் அறிவு நுட்பம் அவனை உருவாக்குகிற எண்ணிறைந்த செல்களால் ஆன ஒட்டுமொத்த நுண்ணறிவாக இருக்கிறது. இது ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்த ஒட்டுமொத்த சமூக நுண்ணறிவைப் போல் இருக்கிறது. நீ உன் கையை வெட்டினால் இரத்தம் வருகிறது. அப்பொழுது நீ செல்களை இழக்கிறாய். இது ஒரு நகரத்தில் சில பயங்கரமான விபத்தினால் அதன் குடிமக்களை இழந்ததற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது."

கடந்தகால தத்துவ ஞானிகள் சித்ரவதை முதலான கருவிகளால் ஊனமுற்றவர்களானார்கள்

கடந்த கால தத்துவ ஞானிகளை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் திரு.எடிசன் அவர்களை தத்துவஞானி இல்லை என்று நாம் கூறமுடியாது. அவர் விஞ்ஞானத்தில் அடைந்தது எல்லாம் ஒரு இயற்கையான தத்துவ சிந்தையை அப்பியாசப்படுத்தியதின் பலன்தான் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த காரணத்தினால் ஒரு விஞ்ஞானி என்ற அற்புதமான தரவரிசையை அவர் பெற்றிருக்கிறார். மாறாக கடந்த கால தத்துவ ஞானிகளில் அநேகர் "இருண்ட காலங்களின்" கொடுமைப்படுத்தும் கருவிகளாலும் சித்ரவதை முதலானவைகளாலும் வேதாகம கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க இயலாத ஊனமுற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அனைத்து மதிநுட்பம் உள்ள ஜனங்களிடமிருந்து குறிப்பிட்ட அறியாமை மற்றும் மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து படிப்படியாக மீண்டு வருகிறார்கள். தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அண்டவியல் மற்றும் இரசாயனம் பற்றிய ஏறக்குறைய அனைத்து தத்துவங்களும்

தவறானவைகள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நவீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர்கள் வானியல் சம்பந்தமான தத்துவங்களில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்துவதாக நம்மை பயமுறுத்தி திகைக்க வைக்கிறார்கள். தத்துவங்கள் மத சம்பந்தமான காரியங்களைத் தவிர எல்லா திசைகளிலும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதில் குறிப்பாக படித்தவர்களின் பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் பிதாக்களின் காலத்திய பரிணாமம், "உயர் விமர்சனங்கள்" முதலானவைகளை முற்றிலுமாக கைவிட்டுவிட்டார்கள். கத்தோலிக்க சபையில் மட்டும்தான் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக இந்த கொள்கைகளுக்கு படித்தவர்கள் இடையே கொஞ்சம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. எனினும் இந்த கோட்பாடுகள் புரட்டஸ்டண்ட் விசுவாச கோட்பாடுகளில் பதிக்கப்பட்டு, அநேக புரட்டஸ்டண்ட் சபையாளரின் உள்ளத்தில் மிகவும் பலமுடன் ஆட்சி செய்கிறது. அவர்கள் தங்களது பிதாக்கள் நம்பினவைகள் எல்லா காரியங்களிலும் தவறாதவைகள் என்று நம்பினார்கள்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திரு.எடிசன் அவர்களின் அறிக்கையை பார்த்த நுண்ணறிவாளர்கள் அதை நியாயப்படுத்தினார்கள். அதில் அதிக சக்தியும் தர்க்கமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மனிதன் பலவகையான அங்கங்களை உடையவனாகவும், அவை ஒவ்வொன்றும் மற்றவைகளின் நலன்களிலும் அறிவிலும் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது என்று கருதுவதில் திரு.எடிசன் அவர்கள் அப்போஸ்தல அதிகாரத்தை உடையவராக இருக்கிறார். பரிசுத்த பவுல் இந்த வாதத்தை பயன்படுத்தி உண்மையான சபை "கிறிஸ்துவின் சரீரம்" என்று கூறுகிறார். அவர் ஒரு அங்கத்தை கைக்கு ஒப்பிடுகிறார்; இன்னொருவரை காலுக்கு ஒப்பிடுகிறார்; இன்னொரு வரை கண் முதலானவைகளுக்கும் ஒப்பிடுகிறார். சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கமும் சரீரம் முழுமை அடையவும் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்திருக்கவும் அவசியம் என்று கூறி சபையும் அப்படியே இருக்கிறது என்று

இங்கே இயேசு எப்படி சபையின் தலைவராக இருக்கிறார் மற்றும் ஒவ்வொரு அங்கமும் மற்ற அங்கத்துடன் இணைந்திருக்கிறது மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று அக்கரையுள்ளதாக இருக்கிறது என்கிற அப்போஸ்தலரின் விவாதத்தை நாம் இங்கே பின்பற்றவில்லை. நாம் மானிட உருவத்தின் அதே உதாரணத்தை நாம் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். மனித திறமை மனித நுண்ணறிவுடன் சம்பந்தப்பட்டிக்கிறது. ஒருவன் தன் கைகளை இழந்த பிறகு அவன் முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் அறிவிலும், திறமையிலும் சந்தர்ப்பங்களிலும் குறைந்தவனாக இருக்கிறான். அவன் தன் பாதங்களை இழந்தால் முன்பை காட்டிலும் அதற்கேற்றாற்போல் அவனது அறிவு குறைகிறது. அவன் தன் கண்ணை இழந்தாலோ, கேட்கும் திறமையை இழந்தாலோ, முகர்தலை இழந்தாலோ ஒவ்வொரு இழப்பும் அவனது நுண்ணறிவை குறைக்கிறது. ஒரு கிராமத்தின் முழு ஜனங்களும் பார்வையற்றவர்களாக, கேட்க முடியாதவர்களாக, ருசிக்க முடியாதவர்களாக, தொடு உணர்வு இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அது மிகவும் நுண்ணறிவில்லாத சமூகமாகவே இருக்கும். இதுவே வேறு விதமான வார்த்தைகளில் கூறப்பட்ட திரு.எடிசன் அவர்களின் வாதமாக இருக்கிறது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளுகிறோம். அவருடைய மொழியை பரந்த அளவில் நாம் எடுத்துக் கொண்டால் திரு.எடிசன் அவர்களது அறிக்கை மிகவும் பொருத்தமான வார்த்தைகளாக காணப்படுகிறது. [R4774 : page 70] இதை விளக்குவதற்கு: ஒருவர் சில துளிகள் இரத்தத்தை இழந்தால் அந்த இழப்பு அவரது நுண்ணறிவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் கால் காலன் அளவு இரத்தத்தை இழந்தால் அந்த இழப்பின் மூலம் அவரது நுண்ணறிவு அதிகமாக குறைகிறது; மயக்கம், உணர்ச்சியின்மை எதிர்பார்க்கப்படலாம். இது திரு.எடிசன் அவர்களின் அறிக்கை சரியானது என்று நிரூபிக்கிறது. சில துளிகள் இரத்த இழப்பு ஓரளவுக்கு இழப்பாக இருந்தாலும், நுண்ணறிவு

இழப்பாக இருந்தாலும் இழப்பு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவரது ஆரோக்கியம் கணிசமான அளவு கெடாது.

மரணமானது மனிதனை எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடியவனாக ஆக்குகிறது என்ற நம்பிக்கை திகைக்க வைக்கிறது

இறந்த மனிதன் உயிரோடிருக்கிறவனைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றை அறிவான் என்ற கூற்று கடந்த காலத்தில் நமக்கு சொல்லப்பட்டது மற்றும் நம்பவைக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. தலையில் பலமான ஒரு அடி அவனை உணர்ச்சியற்றவனாக்கும் மற்றும் பலமான அது மனிதனை கொல்லும், கொல்லப்பட்டவுடனே அவனை எல்லாவற்றையும் அறியும்படிச் செய்யும் என்ற உண்மை நம்மை திகைக்க வைத்தது. இதன் தத்துவம் (?) இப்படியாக சொல்லப்பட்டது. ஆத்துமா என்பது அறிவுள்ள ஜீவி, அதைக்குறித்து யாருக்கும் அதிகமாக தெரியாது. அது நமது அழியக்கூடிய சரீரங்களில் அடைக்கப்பட்டு திருப்தியற்ற நிலையில் மட்டுமே கிரியை நடப்பிக்கிறது. மரணம் வந்தவுடனே, ஆத்துமா விடுதலை அடைகிறது. அது மூளையில் பயன்படக் கடமைப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சிந்திக்கவும் மிகவும் பலமாக விவேகத்துடன் செயல்படவும் முடிகிறது.

நம்மில் அநேகர் குழந்தை பருவத்தில் இப்படிப்பட்ட தத்துவமற்ற தத்துவத்தை நம்பும்படி முயற்சித்தோம். அதற்கான நிரூபணத்தைக் கேட்டோம். அது சபையின் தத்துவ ஞானிகளின் வாக்கு என்றும் அதைக் குறித்து சந்தேகப்பட்டால், நாம் சபிக்கப்பட்டு நித்திய துன்பத்தில் போடப்படுவோம் என்றும் நாம் போதிக்கப்பட்டோம். இதை நம்பி, சபிக்கப்பட்டு நித்திய துன்பத்திற்கு போக விரும்பாமல் நம்மில் அநேகர் நம்மை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டோம். நமது மூளையின் பகுதி கிட்டதட்ட நலிந்து போகும்படி அனுமதித்தோம்.

ஒரு ஆத்துமா இவ்வளவு பொருளற்றதாக இருக்கும் என்று நம்ப மதம் கூட கஷ்டப்படுகிறது. பிறகு ஏன் உயிர்த்தெழுதல் என்று கேட்கிறது. இந்த தத்துவம் கூறுவதுபோல, உயிர்த்தெழுதல் என்பது ஆத்துமாவின் இன்னொரு உண்மையான சிறையாகவும், அறிவு குறைவுபடுதலாகவும் இருக்குமா? இதற்கான அறிவை தேடுதலை சிலர் விரக்தியில் விட்டுவிட்டார்கள். சிலர், விசுவாச கோட்பாடு, "ஞானம் என்று பொய்யாய் பேர் பெற்றிருக்கிற" சகல தத்துவங்கள் அல்லாத அதிகமான அறிவை நாடுகிறார்கள். நம்மில் மற்றவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை பற்றிக்கொண்டு, அதன் தத்துவத்தை, போதனையை தேடிப்பார்த்து இசைவுபடுத்த நாடுகின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் நாம் நம்பினதும் தொழுது கொண்டதுமான அநேக கோட்பாடுகளை நிராகரிக்கிற தேவனுடைய வார்த்தையை சத்தியம் என்றும் அவரை சத்தியபரர் என்றும் அறிக்கை பண்ணுகிற வளருகிற வேதமாணவர் வகுப்பை நாம் சார்ந்திருப்பதில் நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம். (ரோமர் 3:4) நமக்கு சத்தியம் தேவை!

திரு.எடிசனும் வேதாகமமும்

திரு.எடிசன் அவர்களிடமும் அவரது மத கருத்துகளிலும் நாம் பழக்கம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அவரது தத்துவ சிந்தை, மனிதன் மற்றும் அவனது எதிர்காலத்தைப் பற்றி வேதாகமம் போதிக்கிற மார்க்கத்தில் இருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். அவர் வேதாகமத்தின் கருத்தை அடைந்துவிட்டார் என்று நாம் கூறவில்லை. ஆனால் அதன் திசையில் அவர் ஒரு நல்ல அடியை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்.

நமது சொந்த விசுவாச கோட்பாட்டில் உள்ள நல்ல அம்சங்களை தள்ளிவிடாதிருந்து, அவைகளில் பெரும்பாலானவை வேதத்திற்கு இசைவில்லாததும் நியாயமற்றதுமாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒரு மனித ஆத்துமா என்பது அதரிசனமான வஸ்து, தேவனால் முழு தெய்வீக ஞானத்துடன் உண்டாக்கப்பட்டது, மற்றும் இந்த நுண்ணறிவுள்ள ஆத்துமா ஒரு புதிய குழந்தைக்குள் வைக்கப்படுகிறது. அதுவே உண்மையில் குழந்தையாக இருக்கிறது. இது நமக்கு நியாயமானதாவோ, சரியானதாகவோ இல்லை.

இருண்ட காலத்தின் முற்பிதாக்கள், தங்களது ஆச்சரியமான தத்துவங்களின் இப்படிப்பட்ட நிலைமையின் அபத்தங்களை காணாதிருந்தது நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அது உண்மையாக இருந்தால் இது விபச்சாரிகள் மற்றும் விபச்சாரக் காரர்களுடன் சேர்ந்து சர்வ வல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகள் முறைகேடான குழந்தைகளை உலகத்திற்கு கொண்டு வந்தவராக்காதா? இன்னும் மோசமாக இந்த கோட்பாடு அன்பு, ஞானம், வல்லமை மற்றும் நீதி உடைய தேவனை, முட்டாள்களையும் மனநலம் குன்றியவர்களையும் உண்டாக்கினவர் என்று குற்றம் சுமத்ததா? மானிட பெற்றோர் வெறும் மனித சரீரங்களை மட்டுமே உண்டாக்குகிறவர்களாகவும் அந்த சரீரங்கள் தேவன் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தனித்தனியாகவும் உண்டாக்குகிற குறிப்பிட்ட ஆத்துமாக்களையும் பெற்றிருக்கிற கொள்கலன்களாகவும் இருந்தால், நாம் உலகில் காண்கிற சீரழிவுக்கு சர்வ வல்லவர் பொறுப்பாகிறார். ஏனெனில் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதைப் போல ஆத்துமாவே எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாகிறது.

பூமியின் முதல் மனிதன்

"இருண்ட யுகங்களின்" தத்துவ ஞானிகளால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த விஷயத்தின் மையத்தவறு, உண்மையான மனிதன் ஒரு ஆவியின் ஜீவி, ஆத்துமா என்று அனுமானித்ததே ஆகும். இதற்கு மாறாக பரிசுத்த பவுல், "முந்தின மனுஷன் பூமியிலிருந்து உண்டான மண்ணானவன்" என்று உறுதியளிக்கிறார். தீர்க்கதரிசி தாவீது மூலமாக இதே சத்தியத்தை தேவன் அறிவிக்கிறதாவது: "மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும்.... அவன் எம்மாத்திரம் என்கிறேன். நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்." (சங்கீதம் 8:4,5) ஆவிக்குரிய தளத்தில் தேவதூதர்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள். மனிதன் தேவ சாயலில் பூரணமானவனாக இருந்தாலும் தேவதூதரைக் காட்டிலும் சிறியவன். அவன் ஆவியின் ஜீவியல்ல. ஒரு மானிடன், ஒரு பூமியின் ஜீவி," பூமியிலிருந்து உண்டான மண்ணானவன்."

தேவன் மனுஷனுக்கு மண்ணினாலே சரீரத்தை உண்டுபண்ணி, அதிலே ஒரு ஆவிக்குரிய மனிதனை வைக்கவில்லை; ஆனால் தேவன் மனிதனை மண்ணினாலே உருவாக்கி ஜீவ சுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினார். "மனுஷன் ஜீவாத்துமாவானான்" என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவோமானால், ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் ஒரு ஜீவியானான். அந்த மனிதன் பிறகு இருவராக்கப்பட்டு, தனது சாயலில் இன்னும் அநேக ஜீவாத்துமாக்களை பெருக்குகிறவனான். இப்படியாக கடந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுகளாக "பலுகிப்பெருகி பூமியை நிரப்புங்கள்" என்கிற தெய்வீக கட்டளை செயல்முறையிலிருக்கிறது. ஆனால் தேவன் ஆதியிலே ஒரு ஜீவாத்துமாவை உருவாக்கி பிறகு அதை பிரித்து, இயற்கையான செயல்முறையின்படி தலைமுறை தலைமுறையாக மனித ஆத்துமாக்கள் பிறந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் ஒரு பூமிக்குரிய ஆத்துமா அல்லது பூமிக்குரிய ஜீவபிரணியாக, மற்ற சகல பூமிக்குரிய

ஜீவிகளை போல இருக்கிறான். மனிதன், ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக இருக்கக்கூடிய அவனது சிருஷ்டிகரின் பூமிக்குரிய சாயலில் ஒரு உயர்ந்த சுபாவத்தில் இருக்கிறான்.

இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து எப்படி நாம் கடந்த கால தத்துவங்களின் தவறுகளை தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுகிறோம். உண்மையான தத்துவம் வேதாகமத்தில் மட்டுமே நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் திரு.எடிசன் போன்று அறிந்து கொள்ளக் கூடிய, ஊடுருவக் கூடிய தத்துவ சிந்தை உடையவர்கள் இதே சத்தியத்தை இயற்கையின் மாபெரும் புத்தகத்தை ஆராய்வதின் மூலம் அடைய முடியும்.

இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து முழு மனிதனும் ஒரு ஜீவாத்துமா அதாவது உணர்வுள்ள ஜீவி என்று நாம் பார்க்கிறோம். இன்றைய நாளைப் போல ஆதாமின் சிருஷ்டிப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையதாக இருந்தது. அதே தெய்வீக ஒழுங்குகளின் கீழ் மனிதனின் மூளையின் உருவத்தின்படி அவனது குணலட்சணம் எப்படிப்பட்டது, நல்லவனா அல்லது தீயவனா, குற்றவாளியா அல்லது மனசாட்சி உடையவனா, நற்குணமுள்ளவனா அல்லது கஞ்சனா, மரியாதைக்குரியவனா அல்லது வேறு மாதிரியானவனா என்று தீர்மானிக்கப் படுகிறது. வேதாகமம் கூறுவது போல, "அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்." (நீதிமொழிகள் 23:7) ஒரு மனிதனுடைய எண்ணங்கள் அவனது மூளையின் அமைப்பின்படி உருவாகின்றன. இப்படியாக (பிரெனாலஜி) மூளை ஆராய்ச்சி பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஞ்ஞானமாக இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, பிரெனாலாஜி நமக்கு கூறுகிறதாவது: மானிட சரீரத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் மூளையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருக்கின்றன. மனதின் குணலட்சணம் பொதுவான அம்சங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளப்படலாம். மூக்கின் வடிவத்திலிருந்து மட்டுமல்ல, உதட்டின் வளைவு, கண்ணின் பார்வை, கையை பிடித்துக்கொள்ளுதல், அதன் பொதுவான வடிவம் கைரேகையின் மூலம் கூட குணலட்சணம் அறிந்து கொள்ளப்படலாம்.

வெளியரங்கமான இந்த அடையாளங்கள் ஜீவாத்துமாவின் குணலட்சணத்தைக் குறிக்கின்றன. அனைத்தும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரே வார்த்தையில் ஒரு ஆத்துமா என்பது ஒரு நபர். மூளையின் பல்வேறு பகுதிகளும் ஒரு தனிநபரின் உணர்வுகளையும் விருப்பங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன. அது அநேக அங்கங்களில் ஒவ்வொருவரும் தன் சொந்த குணலட்சணங்களை பெற்றிருப்பதைப் போல இருக்கிறது. இந்த பல்வேறு அங்கங்களின் மானிட மனங்களில் சில பலமுள்ளதாகவும், சில பல வீனமுள்ளதாகவும், பலமுள்ளவைகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறவைகளாகவும் இருக்கின்றன. இந்த விதியில் விதிவிலக்கும் நிச்சயமாக இருக்கின்றன. இதை நாம் சில சமயம் மாற்றம் என்று கூறுவோம். **[R4774 : page 71]** மாற்றம் என்பது புது ஒழுங்கை அல்லது முறைமையை ஒருவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்துவது.

அதை நிறைவேற்றும் முறையை கவனிக்கவும்:

1) குறிப்பிட்ட காரியங்கள் ஒரு நபருடைய அல்லது ஆத்துமாவின் கவனத்துக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவை அவர் முன்பு பின்பற்றினதைக் காட்டிலும் ஞானமுள்ளதாக காணப்படுகிறது. ஆலோசனை சங்கத்தின் பல அங்கங்களைப் போல, மூளையில் பல்வேறு பகுதிகள் அந்த விஷயங்களின் நன்மை, தீமை மற்றும் பலன்களையும் தீமைகளையும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரும். இந்த முடிவுதான் விருப்பம் என்று நாம் அழைக்கின்றோம். ஆலோசனை சங்கத்தின் பல்வேறு அங்கங்கள் வாக்குவாதம் செய்து விவாதிக்கிறது போல மூளையில் சில சமயம் துணிச்சலான போராட்டம் இருக்கிறது.

ஆட்சியில் இருக்கும் சட்டசபை பலமுள்ளதாகவோ அல்லது பலவீனமாக இருப்பது போல, விருப்பமானது பலமுள்ளதாகவோ அல்லது பலவீனமுள்ளதாகவோ இருக்கும். விருப்பமானது, ஆதரிக்கிற அங்கங்களின் வல்லமை மற்றும் எண்ணிக்கையை பொருத்து ஏறக்குறைய ஊசலாடலாம் அல்லது பலமுள்ளதாக இருக்கலாம். இப்படியாக சிலர் பலமான குணலட்சணங்களை உடையவர்களாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மற்றவர்கள் பலவீனமாக இருப்பதால் ஊசாலாடி “இருமனமுள்ளவர்களாக” இருக்கிறார்கள்.

விருப்பம் ஆத்துமாவை, நபரை, அகங்காரத்தை குறிக்கிறது

மனதின் சில பண்புகள் மாம்சத்திற்குரியதாக இருக்கலாம். இந்த வார்த்தை தாழ்ந்த மற்றும் நபரின், ஆத்துமாவின் விலங்கின் குணங்களை குறிப்பதாக இருக்கின்றது. மாறாக இவைகள் மனதின் உயர்ந்த உறுப்புகளாக இருக்கின்றன. அதாவது பயபக்தி, ஆன்மீகம், மனசாட்சி, மாட்சிமை, இலட்சியம் முதலானைவைகள். இவைகள் இருதயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் பாசங்கள் மற்றும் மனதின் குணங்கள் உள்ளடக்கியிருக் கின்றன. இதைக் குறித்து தேவன் “என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா" என்று கூறி அதைக் கேட்கிறார்.

இப்படியாக நமது உணர்வுகள் மூலமாக நமக்கு வருகிற அனுபவங்கள் பாடங்கள் மற்றும் சுற்றப்புற சூழ்நிலைகளின் தாக்கத்தினால் ஆத்தும குணலட்சணத்தை அனுதினமும் நாம் பெறுகிறோம். குணலட்சணம் உயருகிறது அல்லது தாழ்வடைகிறது. தேவனை நோக்கி செல்கிறது அல்லது பாவத்தை நோக்கி செல்கிறது. ஆனால் முற்றிலுமான சீரழிவு இல்லை, முட்டாள்தனத்தை தவிர. ஏனெனில் அறிவைப் பயன் படுத்துகிற அனைத்து தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்திலும் ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது இருந்த ஆதி தேவ சாயலின் சில அம்சங்கள் தேவ கிருபையினால் இருக்கின்றன. சகல சீர்த்திருத்தவாதிகளின் முயற்சி மனதில் கவனத்தை பயம் அல்லது அன்பு அல்லது சுயநலத்தின் மூலமாக இழுத்து, நீதிக்கு இசைவாகவோ அல்லது பாவத்திற்கு எதிராகவோ மனதின் பண்புகளை ஒழுங்குப்படுத்துவதாகும். நிரந்தர மாற்றம் என்பது அன்பின் கவனத்தை இழுத்து பரிசுத்தமான குணலட்சணத்தை உண்டாக்குவதாகும். "கிறிஸ்து வினுடைய அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது." பிதாவானவரின் அன்பு அதை பெறுகிற அனைவரின் இருதயத்திலும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. அது நடத்தையிலும், பேச்சிலும் மற்றும் எண்ணத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். வேறு எதினாலும் அதை நிறைவேற்ற முடியாது.

ஆத்துமாவைக் குறித்து ஒரு மெத்தடிஸ்ட் பிஷப்பின் விளக்கம்

ஒரு மெத்தடிஸ்ட் பிஷப் ஆத்துமாவை குறித்து கூறிய விளக்கமாவது: "அதற்கு உள்ளும் புறம்பும் இல்லை, சரீரம், உருவம் அல்லது பாகங்களும் இல்லை. நீங்கள் பத்து இலட்சம் ஆத்துமாக்களை ஒரு கொட்டையின் ஓட்டிற்குள் வைக்க முடியும்." திரு.எடிசன் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆத்துமாவை நம்பவில்லை. [R4775 : page 71] இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை அவர் நிராகரித்து, தெய்வீக போதனைகளுக்கு ஏற்ப தனது கருத்தை கொண்டிருந்தார்.

அழியாமை என்ற வார்த்தை அரிதாக கல்வி சம்பந்தமாக, மரணமின்மையை குறிக்கும்படியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது மரணத்திற்கு எதிரான நிரூபணமாக இருக்கிறது. அது வாழ்வாதாரம் தேவையில்லாமல் தன்னில்தானே ஜீவனோடிருத்தல்.

அழியாமை என்ற வார்த்தை இந்த அர்த்தத்தில் தேவனுக்கு மட்டுமே உரித்தான குணமாகும். அவரைப் பற்றி வேத வார்த்தைகள் கூறுகிறதாவது: “ஒருவராக சாகாமையுள்ளவரும் சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும் காணக்கூடாதவருமாயிருக்கிறவர்." இந்த அர்த்தத்தில் அழியாமை பரலோக பிதாவிற்கும் உலக இரட்சகரான அவரது ஒரே பேரான குமாரனுக்கும் மட்டுமே உரியதாக இருக்கிறது. இந்த அழியாமை சுவிசேஷ யுகத்தில் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு, உண்மையுள்ளவராயிருக்கக்கூடிய பரிசுத்தமான சிலருக்கு மட்டுமே ஒரு விசேஷித்த பரிசாக (தேவ தூதர்களுக்கோ மற்ற ஜீவிகளுக்கோ இந்த அழியாமை இல்லை) வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் மணவாட்டி என்றும், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி என்றும் அழைக்கப்படுகிறவர்கள். இவர்களுக்கு மரித்தோரிலிருந்து முதலாம் அல்லது தலையான உயிர்த்தெழுதலை அருளிச் செய்ய இந்த யுக முடிவில் இரட்சகர் தோன்றும் போது அவர்கள் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்பதே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. இந்த அழியாமையை அடைந்த பிறகு, புது சரீரத்தை, இனி மாம்ச சரீரமல்ல, ஆவியின் சரீரத்தை, இனி முதல் மனிதனின் சாயலை அல்ல பரலோக சாயலை பெறுவார்கள். "அவர்கள் மண்ணானவனுடைய சாயலை அணிந்திருந்ததைப் போல வானவருடைய சாயலையும் அணிந்து கொள்ளுவார்கள்." (1 கொரிந்தியர் 15:49)

எல்லா மனிதரும் சாகாமையுடைவர்களா?

மனித ஆத்துமா அல்லது மனிதன் எப்பொழுதும் ஒரு உயிருள்ள ஜீவி அல்லது சரீரத்துடன் குறிப்பிடப்படுகிறது என்கிற வேதாகம போதனையை திரு.எடிசன் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். வேதாகமும் திரு.எடிசனும் கூறுவது போல மனிதன் சாகக்கூடியவன் என்பதை நாமும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேதாகமம் அறிவிக்கிறதாவது: "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்." மேலும் 'பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்." ஆதாம், தெய்வீக கட்டளையை மீறாதிருந்தால், ஒரு ஜீவாத்துமாவாக தொடர்ந்து ஜீவித்திருக்கலாம். மீறுதல் அவருக்கு மரண தண்டனையை கொண்டு வந்தது. திரு.எடிசன் அவர்கள் வேத வாக்கியங்களோடு இணைந்த எதையுமோ அல்லது ஆதி பாவத்தையோ ஒத்துக் கொள்ளாமலே ஒருவேளை இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

பிறகு எங்கே இருக்கிறது மானிட அழியாமை? மானிட சாகாமை இல்லை என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். ஆனால் அதே பொருளில் தெய்வீக சாகாமை இருக்கிறது. தேவன் சாகாமை உடையவராக இருக்கிறார். அவர் மட்டுமே சாகாமை உடையவராக இருக்கிறார். மனுக்குலத்திற்கான சாகாமையைப் பற்றி நாம் பேசும் போது, நாம் அந்த வார்த்தையை கல்வி சார்பாக பயன்படுத்தாமல் சார்பு வழியில் பயன்படுத்தகிறோம். அதாவது மரணமானது ஆதாம் மற்றும் அவரது பிள்ளைகளோடு முடிவடைகிறதில்லை என்று கூறுகிறோம். தேவ கிருபையினால் எதிர்கால வாழ்க்கை ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுது, எங்கே, எப்படி என்று வேதாகமம் தெளிவாக கூறுகிறது.

திரு.எடிசன் மற்றும் வேதாகமத்தில் நம்பிக்கையற்ற அநேக சிந்தனையாளர்களும் அதன் போதனைகளின் அழகையும், இசைவுகளையும் காண வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். தகப்பனாகிய ஆதாமினால் இழந்த நித்திய ஜீவன் "அநீதியுள்ளவர் களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராகிய" இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் மீட்கப் பட்டிருக்கிறது என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. ஆதாமின் சந்ததியினர் அனைவரும் அவரது மரண தண்டனையில் பரம்பரையாக பங்கு பெறுவதால், கல்லறையின் வல்லமை,

பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து அவரது மீட்பிலும் அவர்கள் அனைவரும் பங்குபெற அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று மேலும் வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. இன்னும் வேதாகமம் கூறுகிறதாவது: மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஏனெனில் ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன்தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான். (1 கொரிந்தியர் 15:21-23)

"நீதிமான்களும், அநீதிமான்களுமாகிய மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்திருப்பது உண்டு" என்று பிரதான அப்போஸ்தலர் பவுல் அறிவிக்கிறார். "பூமியின் தூளிலே நித்திரை பண்ணுகிற அநேகர் விழித்து எழுந்திருப்பார்கள்" என்று தானியேல் அறிவிக்கிறார். தற்காலம் பாவம் மற்றும் இருளின் இரவாக இருப்பதால், எழுந்திருக்கும் நேரம் காலையாக இருக்கும். துக்கம் மற்றும் கண்ணீரின் இரவு போவதால் மகிமையான காலை நெருங்குகிறது. ஆயிரம் வருட மகா நாளின் மகிமையான விடியல் இருக்கும். நமது காலத்தின் ஆச்சரியமான கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் அதன் வெளிச்சம் முன்னிருட்டில் ஒளிர்கிறது. அதில் திரு.எடிசன் அவர்களும் சர்வ வல்லவரால் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இருளையும் அறியாமையையும், மூடநம்பிக்கை மற்றும் பாவம் ஆகியவற்றை சிதறடித்து நீதியின் சூரியன் விரைவில் உதிக்கும். விரைவில் தெய்வீக நீதி மற்றும் அன்பின் ஆளுகை, மரண சாபத்தில் அல்லது தண்டனையின் கீழ் இருக்கும். நமது இனத்துக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும். உயர்த்தப்பட்டு அல்லது உலகலாவிய பரதீசின் மத்தியில், இரட்சகரின் சாயல் மற்றும் ரூபத்தில் பூமிக்குரிய சுபாவத்தில் படிப்படியாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு, அனைவரும் பெலவீன மற்றும் சீரழிவின் விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து மீட்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தை விரைவில் பெறுவார்கள்.

கார்டினால் கிப்பன்ஸ் அவர்களின் வார்த்தை இதற்கு ஒத்திருக்கிறது

கார்டினால் கிப்பன்ஸ், தத்துவஞானி எடிசனுக்கு பதில் கூறும் வண்ணமாக கொலம்பியன் பத்திரிக்கையின் நிருபருக்கு ஒரு பேட்டி அளித்தார். [R4775 : page 72] வேத வாக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த விஷயத்தில் அவருடைய வாதத்தின் மையக்கருத்தை கீழே கொடுத்திருக்கிறோம். நம்மைப் போல கார்டினாலும் வேத வாக்கியங்களின் சாட்சியத்தில் ஒரு எதிர்கால வாழ்க்கையை காண்பதில் நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம். அவர் கடந்த இருண்ட கால தத்துவங்களில் பார்க்காமல் பரிசுத்த வேத வாக்கியங்களின் உயிர்த்தெழுதலின் வாக்குத்தத்தத்தில் காண்கிறார். அதைக் கீழே கொடுத்திருக்கிறோம்:-

"கிறிஸ்து நித்திய ஜீவனின் நிச்சயத்தை மனுக்குலத்திற்கு" கொண்டு வருகிறார். அவர் தனது சொந்த உயிர்த்தெழுதலினால் அதை நிரூபித்தார். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து ஒருவர் பலவீனமாக நினைத்தால், அவரை 1 கொரிந்தியர் 15ஆம் அதிகாரத்தை படித்து சிந்திக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அறிவுள்ள எந்த அறிஞனும் பரிசுத்த பவுலின் சாட்சியத்தை மறுக்க மாட்டான் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நமது கர்த்தரை மரணத்திற்கு பிறகு பார்த்தவர்களின் சாட்சியத்தை பரிசுத்த பவுல் மறைக்கவில்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் போன்ற அறிவுள்ள மனிதர்கள் தவறு செய்திருந்தால், அவர்கள் தங்களது சொந்த கண்களின் சாட்சியத்தை நம்பமுடியவில்லை என்றால், இப்படிப்பட்ட ஒரு மாயை இப்படிப்பட்ட குணலட்சணங்களை இவ்வளவு வருடங்களாக அவர்களது நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாகவும் அவர்களது வாழ்க்கையை

மாற்றும் சாத்தியக்கூரும் இருக்குமானால், மனித சாட்சியத்திற்கு எந்த மதிப்பும் இருக்காது. பிறகு நமது நீதி மன்றத்தை மூடுவோமாக. ஏனெனில் அநேக நம்பகமான சாட்சியங்களினால் எந்த வழக்கும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆழமான நம்பிக்கையின் குரலில் கார்டினல் கூறியதாவது: "இல்லை, கிறிஸ்து உயிர்தெழுந்தார்; அவரது உயிர்த்தெழுதல் மனிதனின் சாகாமைக்கு தெளிவான ஆதாரம்!"